

ФІЛОСОФІЯ ЕКОНОМІКИ ТА УПРАВЛІННЯ PHILOSOPHY OF ECONOMICS AND MANAGEMENT

УДК 351:004:338.242

DOI <https://doi.org/10.32782/hst-2025-25-102-22>

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ДІАЛОГУ ВЛАДИ ТА БІЗНЕСУ ВІД СЕРВІСНОЇ ДЕРЖАВИ ДО GOVTech-ПАРТНЕРСТВА

АЖАЖА, МАРИНА¹
ВОРОНKOBA, ВАЛЕНТИНА²
ФУРСІН, ОЛЕКСАНДР³
ВЕНГЕР, ОЛЬГА⁴
БІРОВ, ВОЛОДИМИР⁵

Анотація

У статті цифровізацію публічного управління розглянуто як системний трансформаційний процес, що змінює логіку функціонування держави, механізми ухвалення управлінських рішень та форми взаємодії з ключовими стейкхолдерами, зокрема бізнесом. Обґрунтовано, що одним із пріоритетних завдань цифрової трансформації є підвищення ефективності державної діяльності та формування конструктивного цифрового діалогу між владою і бізнесом. Доведено, що впровадження цифрових та інформаційно-комунікаційних технологій створює передумови для якісного виконання управлінських функцій, розвитку інноваційних підходів до розв'язання суспільно значущих проблем і трансформації моделей взаємодії між державою, бізнесом та громадянським суспільством. Встановлено, що інтенсивний розвиток цифрових сервісів формує підґрунтя для переходу від сервісно-орієнтованої моделі публічного управління до GovTech-партнерства, у межах якого бізнес залучається до спільної розробки цифрових управлінських рішень. Проаналізовано наукові підходи до цифровізації публічного управління та їх вплив на трансформацію взаємодії влади і бізнесу, що дало змогу виокремити ключові результати цього процесу: зниження транзакційних витрат, підвищення прозорості та довіри, розвиток механізмів спільного створення (co-creation) цифрових рішень, а також інституційну адаптацію держави до умов цифрової економіки. Розкрито зміст і співвідношення понять «сервісна держава», «цифрова держава» та «GovTech-партнерство», які перебувають у відносинах еволюційної наступності та відображають перехід від традиційних до партнерських форм публічного управління. Зроблено висновок, що цифрова трансформація діалогу між владою та бізнесом полягає у переході від односторонньої сервісної комунікації до інституціоналізованого цифрового партнерства, орієнтованого на спільне створення публічної цінності. Таким чином, цифрова трансформація діалогу влади та бізнесу реалізується через поєднання інституційних і управлінських механізмів, спрямованих на платформізацію взаємодії, регуляторну адаптацію, співтворення та зміну управлінських ролей. У результаті відбувається перехід від сервісної моделі комунікації до GovTech-партнерства, у межах якого цифрові технології стають не лише інструментом надання послуг, а основою сталого стратегічного діалогу між державою та бізнесом.

Ключові слова: сервісна держава, цифрова держава, GovTech-партнерство, цифрові платформи, електронні послуги, SMART-регулювання, цифровий діалог влади та бізнесу, прозорість та підзвітність влади, клієнтоорієнтованість.

¹ Інженерний навчально-науковий інститут ім. Ю.М. Потебні
Запорізького національного університету (Запоріжжя, Україна)
E-mail: azazmarina17@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3549-7718>

² Інженерний навчально-науковий інститут ім. Ю.М. Потебні
Запорізького національного університету (Запоріжжя, Україна)
E-mail: valentinavoronkova236@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0719-1546>

³ Інженерний навчально-науковий інститут ім. Ю.М. Потебні
Запорізького національного університету (Запоріжжя, Україна)
E-mail: fursin@ukr.net

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4457-0350>

⁴ Інженерний навчально-науковий інститут ім. Ю.М. Потебні
Запорізького національного університету (Запоріжжя, Україна)
E-mail: vengerolya14@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3758-7891>

⁵ Інженерний навчально-науковий інститут ім. Ю.М. Потебні
Запорізького національного університету (Запоріжжя, Україна)
E-mail: Birovvolodymyr@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-9503-6430>

Постановка проблеми. В умовах цифровізації суспільства та формування цифрової економіки трансформація механізмів взаємодії між органами державної влади та бізнесом набуває стратегічного значення. Традиційні моделі адміністративно-регуляторного впливу, засновані на ієрархічних та бюрократичних підходах, дедалі більше виявляються неефективними в умовах зростаючої динаміки економічних процесів, технологічних інновацій та запитів бізнес-середовища на прозорість, швидкість і прогнозованість державних рішень. Концепція сервісної

держави, що передбачає орієнтацію публічного управління на потреби користувачів та надання якісних електронних послуг (в «Дії» доступно понад 120 послуг: е-паспорт, військовий квиток, «ЄОселя», «ЄВідновлення», «Дія.Бізнес», «Дія.Підпис», «ЄДекларація», реєстрація та перереєстрація транспортних засобів тощо), стала важливим етапом модернізації державного управління. Водночас її потенціал є обмеженим без переходу до глибшої інтеграції цифрових технологій у процеси формування та реалізації державної політики, а також без залучення бізнесу як рівноправного партнера у створенні та розвитку цифрових рішень. У цьому контексті дедалі більшої актуальності набуває модель GovTech-партнерства, яка передбачає спільне вироблення інноваційних інструментів врядування, цифрових платформ і регуляторних механізмів.

Незважаючи на зростання кількості цифрових ініціатив у публічному секторі, на сьогодні зберігається низка проблем, пов'язаних із фрагментарністю цифрових рішень, недостатньою інтеграцією державних інформаційних систем, обмеженими каналами зворотного зв'язку між владою та бізнесом, а також інституційною неготовністю до переходу від моделі «надання послуг» до моделі цифрового партнерства. Відсутність чітко сформованих механізмів GovTech-взаємодії стримує інноваційний розвиток, знижує ефективність регуляторної політики та послаблює довіру між державою і бізнесом.

У зв'язку з цим виникає наукова та практична потреба в комплексному осмисленні цифрової трансформації діалогу влади та бізнесу, визначенні ключових передумов, інструментів і бар'єрів переходу від сервісної держави до GovTech-партнерства, а також у розробленні підходів до формування стійких цифрових екосистем взаємодії публічного та приватного секторів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика цифрової трансформації публічного управління та взаємодії держави та бізнесу активно досліджується у працях вітчизняних і зарубіжних науковців. Значна частина досліджень зосереджена на концепції електронного урядування як інструменті підвищення ефективності державного управління, прозорості та якості надання публічних послуг.

В дослідженнях українських науковців проблематика GovTech-партнерства лише формується. Переважно увага зосереджена на цифровізації адміністративних процедур, розвитку електро-

них сервісів та впровадженні державних цифрових платформ, зокрема в контексті реформи публічного управління та цифрової трансформації держави (Бондар, 2021). Зокрема, Сорокіна Н. та Філатов В. розглядають цифровізацію як каталізатор системних змін моделі публічного управління. Автори переконливо доводять, що саме через цифровізацію відбувається перегляд управлінських процесів, перерозподіл функцій, підвищення прозорості діяльності органів влади та трансформація взаємодії між державою і громадянами. У контексті взаємодії влади та бізнесу це означає інтеграцію цифрових технологій у всі аспекти діяльності органів влади. Таким чином, бізнес у цифровій державі постає не лише як об'єкт регулювання, а як користувач цифрових сервісів, постачальник технологічних рішень, співзасновник інноваційних управлінських продуктів (Сорокіна, Філатов, 2021). Праці Карпенка О.В. (Цифрове врядування : монографія, 2020) мають теоретико-методологічний характер дослідження цифровізації та формують концептуальне підґрунтя для осмислення сучасних процесів цифрової трансформації публічного управління в Україні як ключовий фактор модернізації державного управління та формування GovTech-партнерства. Науковці Дзюндзюк Б.В., Жадан О.М. розглядають цифровізацію публічного управління як системний трансформаційний процес, що виходить за межі технічної автоматизації та спрямований на зміну управлінської моделі держави. Де цифрова трансформація створює підґрунтя для переходу від сервісної держави, орієнтованої на надання електронних послуг, до GovTech-партнерства, що передбачає активну взаємодію влади та бізнесу. Автори роблять акцент на цифрових платформах, відкритості даних і підвищенні прозорості управлінських процесів, що свідчить про формування нових механізмів діалогу між державою та приватним сектором, де бізнес виступає не лише споживачем сервісів, а й партнером у розробці та впровадженні інноваційних рішень (Дзюндзюк, Жадан, 2024).

Зарубіжні дослідники П.Данліві, Г.Маргеттс, С.Бастоу, Д.Тінклер реконструюють еволюцію управлінських ідей, показуючи, що традиційна модель New Public Management (NPM), що фокусувалася на розподілі функцій, конкуренції та стимулюванні ефективності, вичерпала себе. Натомість постає нова концепція – Digital-Era Government (DEG), у якій центральне місце належить цифровим технологіям і платформам не як

інструментам, а як основним драйверам реформи та інтеграції публічних функцій (Dunleavy, Patrick, and others, *Digital Era Governance: IT Corporations, the State, and e-Government* (Oxford, 2006) Науковці акцентують увагу на глибокій інтеграції інформаційних технологій у всі управлінські сфери: не лише автоматизація процедур, а створення спільних, злагоджених платформ і сервісів, що об'єднують політику, сервіси, дані і взаємодію з громадянами та бізнесом. Автори виокремлюють наступні головні зміни: реінтеграція процесів та сервісів замість їх фрагментації, властивої NPM; централізація цифрових платформ та перехід до єдиних цифрових середовищ; організаційні зміни в уряді, де технології стають центральним елементом модернізації; співпраця між державними установами, IT-індустрією та бізнесом для спільної розробки рішень (Dunleavy, Patrick, and others, 'New Public Management Is Dead – Long Live Digital-Era Government', 2011).

Окремий напрям досліджень стосується формування GovTech як нового етапу розвитку цифрового врядування. Зарубіжні автори (М. Маццукато, Р. Каттель, Е. Лембер) розглядають GovTech як інструмент стратегічного партнерства між державою та приватним сектором, спрямований на спільне створення інноваційних рішень у сфері регулювання, публічних фінансів і надання послуг (Mazzucato, 2016; Kattel, 2022). Дослідники наголошують на зміні ролі держави – від регулятора до співзасновника цифрових екосистем, де держава повинна розвивати динамічні спроможності (sense-making, connecting, shaping), що відповідає ідеї переходу від сервісної, процедурно-орієнтованої держави до адаптивної, інноваційної та платформної моделі управління, що є основою GovTech. Компонент connecting у концепції авторів передбачає створення мережових взаємодій, міжсекторальну координацію, співпрацю з зовнішніми акторами (зокрема приватним сектором); концептуально відповідає ефективному діалогу влади та бізнесу, що у GovTech-партнерстві реалізується через спільну розробку цифрових рішень, співпрацю з IT-компаніями, залучення бізнесу до формування та реалізації публічних політик (Бондар, 2021).

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на значну кількість наукових досліджень, присвячених цифровізації публічного управління, електронному урядуванню, розвитку сервісної держави та GovTech-партнерства, у сучасній науковій

літературі зберігається низка недостатньо опрацьованих аспектів, що стосуються цифрової трансформації діалогу між владою та бізнесом. Більшість наукових праць зосереджується на технологічних та інституційних аспектах цифровізації державних послуг, тоді як діалог влади та бізнесу переважно розглядається фрагментарно – як похідний елемент адміністративних реформ або публічно-приватного партнерства. Водночас цілісна концептуалізація цифрового діалогу влади та бізнесу в межах GovTech-підходу залишається недостатньо розробленою. У наукових дослідженнях не сформовано єдиного підходу до розмежування понять «сервісна держава», «цифрова держава» та «GovTech-партнерство», що ускладнює визначення етапності та логіки переходу між цими моделями. Зокрема, бракує аналізу того, яким чином сервісна держава трансформується з постачальника електронних послуг у активного партнера бізнесу у створенні цифрових управлінських рішень. Недостатньо дослідженими залишаються інституційні та управлінські механізми реалізації GovTech-партнерства, зокрема: форми та моделі участі бізнесу у розробці та впровадженні цифрових публічних сервісів; механізми узгодження публічних і приватних інтересів у цифрових проєктах; роль держави як замовника інновацій. Обмеженою є кількість досліджень, що аналізують зміну характеру взаємодії влади та бізнесу під впливом цифрових платформ, відкритих даних, API та алгоритмічних рішень. Переважно увага зосереджується на кінцевих результатах цифровізації, тоді як процесні аспекти цифрового діалогу, включно з новими формами комунікації, співуправління та спільного прийняття рішень, залишаються поза належною увагою. У науковому дискурсі недостатньо враховується ризик-орієнтований вимір GovTech-партнерства, зокрема питання цифрової асиметрії, залежності держави від приватних технологічних постачальників, забезпечення прозорості алгоритмів та відповідальності сторін у цифровій взаємодії.

Отже, наявні наукові напрацювання не повною мірою відповідають потребам комплексного осмислення цифрової трансформації діалогу влади та бізнесу як самостійного об'єкта дослідження, що зумовлює необхідність подальшого наукового аналізу, спрямованого на розкриття сутності, моделей та механізмів переходу від сервісної держави до GovTech-партнерства в умовах цифрової трансформації публічного управління.

Постановка завдання. Метою статті є теоретико-методологічне обґрунтування цифрової трансформації діалогу між органами публічної влади та бізнесом у контексті переходу від моделі сервісної держави до формування GovTech-партнерства.

Для досягнення поставленої мети у статті передбачається розв'язання таких основних завдань: проаналізувати еволюцію наукових підходів до цифровізації публічного управління та з'ясувати їх вплив на зміну моделей взаємодії влади і бізнесу; дослідити зміст та співвідношення понять «сервісна держава», «цифрова держава» та «GovTech-партнерство» в контексті сучасної цифрової трансформації; визначити ключові характеристики цифрового діалогу влади та бізнесу, що формуються в умовах впровадження цифрових платформ, відкритих даних та інноваційних технологічних рішень; окреслити інституційні та управлінські механізми переходу від сервісно-орієнтованої моделі публічного управління до партнерської GovTech-моделі; ідентифікувати потенційні ризики та обмеження цифрового партнерства між владою та бізнесом, а також визначити напрями їх мінімізації в процесі цифрової трансформації публічного управління.

Методологія дослідження. Методологічну основу дослідження формує комплексний міждисциплінарний підхід, що поєднує положення теорії публічного управління, цифрової трансформації, інституціональної економіки, концепцій GovTech та публічно-приватного партнерства. Такий підхід дозволяє всебічно проаналізувати процес цифрової трансформації діалогу між владою та бізнесом як складне соціально-управлінське явище. Методи аналізу та синтезу застосовано для узагальнення наукових підходів до цифровізації публічного управління та ідентифікації ключових характеристик сервісної держави та GovTech-партнерства. Індуктивний та дедуктивний методи використано для формування теоретичних узагальнень і логічного обґрунтування етапів трансформації взаємодії влади та бізнесу. Системний підхід дозволяє розглянути цифровий діалог влади та бізнесу як цілісну систему, що включає інституційні, технологічні та комунікативні компоненти, а також виявити взаємозв'язки між ними. Структурно-функціональний аналіз застосовано для визначення ролей основних суб'єктів GovTech-партнерства та функцій цифрових платформ у процесі публічного управління. З метою уточнення категоріально-понятійного апарату

використано термінологічний та порівняльний аналіз, що дозволили дослідити поняття «сервісна держава», «цифрова держава» та «GovTech-партнерство». Порівняльно-аналітичний метод застосовано для зіставлення різних наукових підходів і практик цифрової взаємодії влади та бізнесу. Для обґрунтування напрямів переходу до GovTech-партнерства використано інституційний аналіз, що дозволив оцінити формальні та неформальні правила, які визначають характер цифрової співпраці між державою та бізнесом. Окремі положення дослідження базуються на елементах кейс-аналізу практик цифрового урядування та GovTech-ініціатив, представлених у сучасній науковій літературі та аналітичних звітах (Світовий банк, Brookings та інші).

Застосування зазначених методів забезпечило логічну послідовність, наукову обґрунтованість та комплексність дослідження, що дало змогу досягти поставленої мети та сформулювати обґрунтовані висновки щодо цифрової трансформації діалогу влади та бізнесу в умовах переходу від сервісної держави до GovTech-партнерства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз українського наукового дискурсу у сфері цифровізації публічного управління дозволяє констатувати його поступову еволюцію, що корелює з глобальними теоретичними тенденціями та водночас відображає специфіку національного контексту та зміну парадигми: від простої автоматизації функцій (E-government) до створення комплексних екосистем спільного формування цінностей (GovTech-партнерство). Узагальнення наукових праць українських дослідників дає підстави виокремити основні етапи формування теоретичних підходів до цифровізації публічного управління, що безпосередньо вплинули на зміну моделей взаємодії між владою та бізнесом.

1. Інституційно-функціональний підхід (2000-ті – середина 2010-х років) зумовлений інтенсифікацією розбудови концепції електронного урядування (e-government), у межах якої інформаційно-комунікаційні технології розглядалися переважно як інструменти автоматизації внутрішніх адміністративних процесів та інформування громадян через вебсайти органів влади.

Цей підхід обмежував можливості стратегічного діалогу між владою та бізнесом, оскільки цифровізація не розглядалася як інструмент спільного формування публічної цінності, а лише як технічне вдосконалення адміністративної діяльності, що відповідало моделі взаємодії:

«влада – пасивний замовник послуг, бізнес – виконавець, постачальник обладнання або програмного забезпечення».

2. Перехідний інституційно-сервісний підхід (2010-2015 роки) поєднав елементи розширеного електронного урядування з формуванням інституційних передумов сервісної держави: відбувся перехід від простого веб-представництва до інтегрованих е-послуг; сформовано інституційні передумови сервісної держави (нормативна база, реєстри, міжвідомча координація); бізнес починав сприйматися не лише як постачальник ІТ, а як користувач цифрових сервісів, проте без партнерського статусу. У 2014 році створено Державне агентство з питань електронного урядування України, що стало центральним органом, відповідальним за цифровізацію, формування інформаційних ресурсів та розвиток інформаційного суспільства (Про затвердження Положення про Державне агентство з питань електронного урядування України. Постанова Кабінету міністрів України від 1 жовтня 2014 р., 2014).

3. Сервісно-орієнтований підхід (2016-2022 роки) пов'язаний із формуванням концепції «цифровізація як інструмент сервісної держави», де цифрові технології – це інструмент підвищення якості публічних послуг, покращення клієнтоорієнтованості, підвищення прозорості, зниження корупційних ризиків та результативності діяльності органів влади. На цьому етапі відбулось розширення ролі бізнесу, що залучався до виконання окремих функцій публічного управління, зокрема в межах аутсорсингу та публічно-приватного партнерства. Практичним утіленням цієї парадигми в Україні став розвиток цифрових сервісів і платформи «Дія». Модель взаємодії влади і бізнесу в межах цього підходу трансформується у формат «держава – провайдер, бізнес – клієнт», де бізнес отримує вигоди від спрощення адміністративних процедур і зменшення транзакційних витрат, однак його участь у формуванні цифрових рішень залишається обмеженою рамками споживання або виконання контрактів (Попов Комаровський, Бондар, 2023).

4. Мережево-партнерський (GovTech) підхід (з 2023-2025 років) корелює з процесами концептуальної трансформації концепцій цифрових платформ, партнерства (co-creation), динамічних спроможностей держави та мережевого управління, що спрямовані на формування людиноцентричної, адаптивної та інноваційної держави. Використання технологій штучного інтелекту,

великих даних і блокчейну розглядається не лише як технічні інновації, а як інструмент глибокої трансформації взаємодії влади і бізнесу. У межах GovTech-підходу формується нова модель взаємодії – цифрове партнерство, де бізнес виступає повноцінним учасником розвитку державних технологічних рішень, а держава – платформою та модератором інноваційних процесів. Така модель стимулює розвиток інноваційного сектору економіки, трансформуючи державні закупівлі з інструменту споживання у драйвер високотехнологічного розвитку та експорту (Cunyi Yang, Mingrui Gu, 2024).

Еволюція наукових підходів відображає перехід від технологічно-орієнтованих моделей цифровізації до комплексних соціально-управлінських концепцій, що змінюють роль держави та позицію бізнесу у публічному управлінні. Сучасні підходи (цифрова держава та GovTech) не лише розширюють можливості держави, але й створюють умови для активної участі бізнесу у формуванні та реалізації цифрових політик. У 2025 році GovTech-партнерство постає не як окремий інструмент, а як нова парадигма взаємодії, що визначає вектор подальшого розвитку публічного управління та цифрової економіки України.

Сучасні трансформаційні процеси у сфері публічного управління зумовлюють необхідність чіткого концептуального розмежування та одночасного узгодження ключових понять, що описують еволюцію ролі держави в умовах цифровізації. До таких понять належать «сервісна держава», «цифрова держава» та «GovTech-партнерство», що відображають послідовні етапи розвитку публічного управління в цифрову епоху.

Поняття «**сервісна держава**» сформувалося в межах концепцій нового публічного менеджменту та орієнтоване на підвищення якості публічних послуг, клієнтоорієнтованість і ефективність діяльності органів влади. У межах цієї моделі держава розглядається насамперед як постачальник послуг для громадян і бізнесу, а ключовими принципами її функціонування є зручність, доступність та результативність адміністративних процедур (Ангел, 2023). У контексті цифрової трансформації сервісна держава використовує цифрові технології переважно як інструмент оптимізації процесів, автоматизації послуг та скорочення транзакційних витрат. Водночас взаємодія з бізнесом у цій моделі залишається асиметричною: бізнес виступає здебільшого

споживачем або виконавцем державних замовлень, а не повноцінним партнером у формуванні публічної політики.

Поняття **«цифрова держава»** відображає більш глибокий рівень трансформації, за якого цифрові технології інтегруються у всі сфери діяльності публічної влади та стають основою прийняття управлінських рішень. Цифрова держава ґрунтується на використанні даних, цифрових платформ, міжвідомчої інтеграції та аналітичних інструментів, що забезпечують системність і проактивність публічного управління (Євтушенко, 2024). На відміну від сервісної держави, цифрова держава передбачає зміну управлінської парадигми, де цифрові технології виконують не допоміжну, а структуроутворюючу функцію. Взаємодія з бізнесом у цій моделі розширюється за рахунок залучення приватного сектору до створення цифрової інфраструктури, однак партнерські відносини ще не завжди мають інституційно закріплений характер.

Поняття **«GovTech-партнерство»** репрезентує новітній етап цифрової трансформації публічного управління, що ґрунтується на принципах спільного створення публічної цінності, платформної взаємодії та мережевого управління. У межах GovTech-підходу держава та бізнес виступають рівноправними учасниками цифрових екосистем, орієнтованих на розробку та впровадження інноваційних управлінських рішень (Д'яченко, Круглов, 2025). GovTech-партнерство виходить за межі традиційних форм публічно-приватного партнерства, оскільки акцент робиться не лише на реалізації окремих проєктів, а на довгостроковій співпраці, обміні даними, спільному управлінні цифровими платформами та формуванні адаптивного регуляторного середовища. У цій моделі бізнес стає співавтором державної політики, а держава – модератором і архітектором цифрових процесів.

Отже, у контексті сучасної цифрової трансформації GovTech-партнерство слід розглядати не як альтернативу сервісній або цифровій державі, а як результат їх подальшого розвитку, що відповідає викликам глобалізації, євроінтеграції та цифрової економіки.

Цифрова трансформація публічного управління зумовлює формування якісно нового формату взаємодії між органами влади та бізнесом, який у науковому дискурсі дедалі частіше окреслюється як цифровий діалог. Його специфіка визначається не лише використанням інформа-

ційно-комунікаційних технологій, а передусім зміною логіки комунікації, координації та спільного прийняття рішень у публічному секторі (Воронкова, Андрюкайтене, Нікітенко, 2020).

Однією з ключових характеристик цифрового діалогу є платформний характер взаємодії, за якого держава виступає не лише надавачем послуг, а й архітектором цифрових платформ, що забезпечують постійну комунікацію з бізнесом. Цифрові платформи (портали послуг, реєстри, API, GovTech-екосистеми) створюють єдине середовище для обміну інформацією, координації дій та інтеграції приватних технологічних рішень у публічну інфраструктуру.

Інституціоналізація режимів Open Data забезпечує перехід від суб'єктивного посередництва до алгоритмізованої прозорості. Така трансформація змінює роль держави з контролера на постачальника валідованих даних, що радикально підвищує рівень інвестиційної довіри та стимулює цифрову конвергенцію державного і приватного секторів. Бізнес отримує можливість використовувати державні дані для розробки інноваційних продуктів і сервісів, тоді як держава – аналізувати поведінкові та економічні патерни в режимі реального часу, що сприяє підвищенню прозорості, зменшенню інформаційної асиметрії та зміцненню довіри між сторонами.

На відміну від традиційних консультаційних механізмів, цифровий діалог характеризується інтерактивністю та безперервністю, що забезпечується використанням онлайн-каналів, автоматизованих зворотних зв'язків, чат-ботів, аналітичних інструментів, двостороннього обміну даними, спільної розробки сервісів і координації регуляторних процесів, що принципово змінює логіку взаємодії сторін. Такий формат дозволяє оперативно реагувати на потреби бізнесу, адаптувати регуляторні рішення та підвищувати гнучкість публічного управління.

В умовах впровадження GovTech-підходів цифровий діалог набуває рис співтворства (co-creation), за якого бізнес залучається до розробки цифрових сервісів, регуляторних інструментів і управлінських рішень. Цей процес виходить за межі традиційних форм публічно-приватного партнерства та ґрунтується на довгостроковій співпраці, спільному використанні ресурсів і розподілі відповідальності. Використання інноваційних технологічних рішень, зокрема штучного інтелекту, великих даних та блокчейну, формує нову характеристику цифрового діалогу –

алгоритмізацію взаємодії. Управлінські рішення дедалі частіше приймаються на основі алгоритмічних моделей і прогнозової аналітики, що дозволяє підвищити обґрунтованість регулювання та зменшити суб'єктивний вплив. Водночас це актуалізує питання прозорості алгоритмів і відповідальності сторін.

Цифровий діалог влади та бізнесу передбачає високий рівень інституційної адаптивності, оскільки цифрові інновації потребують швидкого коригування нормативно-правової бази та управлінських процедур. Це зумовлює перехід від жорстких регуляторних моделей до підходів «SMART-регулювання», що поєднують інноваційність із захистом публічних інтересів: 1) на основі принципів «Digital by Default» та «Once Only» створення постійно діючих цифрових платформ, консультативних онлайн-механізмів, GovTech-хабів і міжсекторальних координаційних структур, що забезпечують регулярність, системність та формалізацію діалогу; 2) SMART-баланс, послуга має бути максимально простою для користувача, але «броньованою» від зовнішніх загроз; 3) гнучкість через «Sandbox» у сферах ІІІ, криптовалют або безпілотних технологій, що дозволяє тестувати цифрові рішення без ризику порушити застарілі норми, одночасно формуючи нову законодавчу базу на основі реального досвіду.

Цифрова трансформація зумовлює перегляд ролей влади та бізнесу в управлінському діалозі (наприклад, Digital State UA – платформа найкращих українських технологій, політик та інновацій, створена міжнародної співпраці, інвестицій та обміну досвідом). Органи влади поступово переходять від ролі одностороннього регулятора та провайдера послуг до ролі модератора цифрових процесів і замовника інновацій. Бізнес, своєю чергою, набуває статусу активного учасника формування управлінських рішень, що сприяє зміцненню довіри та підвищенню ефективності діалогу (Екосистема українських технологій для майбутніх суспільств).

Ефективність цифрового діалогу безпосередньо залежить від рівня управлінських та цифрових компетентностей як представників влади, так і бізнесу. Тому важливим механізмом трансформації є інвестування у розвиток цифрової культури, аналітичних навичок і спроможності працювати в платформному середовищі, що забезпечує перехід від формального обміну інформацією до змістовної партнерської взаємодії.

Отже, цифровий діалог влади та бізнесу в умовах впровадження цифрових платформ, відкри-

тих даних та інноваційних технологічних рішень характеризується платформністю, дано-орієнтованістю (Data-driven governance), інтерактивністю, партнерською співпрацею, алгоритмізацією та інституційною гнучкістю. Сукупність цих характеристик свідчить про перехід від сервісної моделі взаємодії до GovTech-партнерства, що формує нову парадигму публічного управління в цифрову епоху та простір для постійної комунікації, експериментування та масштабування успішних практик.

Водночас Україна не володіє достатніми економічними, освітніми та науково-технологічними ресурсами для формування високотехнологічного інформаційного суспільства на рівні найбільш розвинених держав. Впровадження цифрового діалогу між владою та бізнесом у межах GovTech-партнерства супроводжується низкою інституційних, управлінських, технологічних та соціально-економічних ризиків, ігнорування яких може знизити ефективність цифрової трансформації та поставити під загрозу досягнення публічних цілей. Спроможність країни реалізувати цифрову трансформацію та максимально використати потенціал інформаційних технологій визначається низкою ключових параметрів, серед яких особливе значення мають (Антонова, Мохова, 2022): наявність і послідовність національної політики у сфері глобалізації, цифровізації, регулювання ІТ-галузі та електронних комунікацій; функціонування системи моніторингу та аналізу розвитку інформаційного суспільства та електронного урядування; рівень цифрової грамотності в суспільстві та органах влади, що забезпечує здатність ефективно діяти в умовах цифрової економіки; наявність належної нормативно-правової бази та професійних кодексів, що регулюють нові форми цифрових відносин; рівень матеріально-технічного забезпечення процесів цифровізації; обсяги інвестицій у пріоритетні напрями науково-технічного, економічного та соціального розвитку; розвиток базових інфраструктур (фінансової, управлінської, освітньої, інвестиційної), що потребують сучасної інформаційно-технологічної підтримки.

Модель сервісної держави стала важливим етапом розвитку публічного управління, орієнтованого на підвищення якості та доступності публічних послуг. У межах цієї моделі цифрові технології використовуються для спрощення процедур, зменшення транзакційних витрат та підвищення клієнтоорієнтованості органів влади.

Разом із тим сервісна держава здебільшого розглядає бізнес як користувача або адресата послуг, а не як активного учасника формування управлінських рішень.

Цифровізація сервісної держави створює інфраструктурну основу (реєстри, платформи, відкриті дані), однак не забезпечує повноцінного партнерського формату взаємодії, що зумовлює потребу у переході до більш складної моделі, що передбачає формування публічної цінності за участю держави та бізнесу. У сучасному науковому дискурсі концепція GovTech розглядається як логічний етап розвитку цифрової держави, що фокусується на використанні інноваційних технологічних рішень у публічному управлінні за активної участі приватного сектору. На відміну від традиційних підходів до публічно-приватного партнерства, GovTech-партнерство ґрунтується на платформній логіці, спільній розробці рішень та обміні даними (Любохинець, Шпуляр, 2019).

Дослідження з питань GovTech підкреслюють, що бізнес у цій моделі виступає не лише виконавцем або постачальником ІТ-продуктів, а співворцем управлінських інновацій, що бере участь у формуванні політик, цифрових сервісів і регуляторних інструментів (Любохинець, Шпуляр, 2019). Попри значний потенціал GovTech, цифрова трансформація діалогу влади та бізнесу супроводжується низкою викликів: ризики цифрової асиметрії; залежності держави від приватних технологічних рішень; проблеми прозорості алгоритмів і відповідальності сторін; без належного інституційного забезпечення GovTech може призводити до посилення впливу великих технологічних компаній на публічну політику. Це зумовлює необхідність поєднання інноваційності з «SMART-регулюванням», що забезпечує баланс між гнучкістю цифрових рішень і дотриманням публічних інтересів (Digital State UA – міжнародна платформа цифрових інновацій та GovTech від України).

Висновки. Впровадження цифрових технологій у діяльність органів публічної влади дозволяє не лише оптимізувати управлінські процеси, а й трансформувати саму логіку публічного адміністрування, створюючи умови для

переходу від сервісно-орієнтованої держави до моделі GovTech-партнерства. У такій моделі бізнес виступає не пасивним споживачем адміністративних послуг, а активним учасником цифрових трансформацій, залученим до розробки, впровадження та вдосконалення управлінських рішень. Для України характерними залишаються проблеми, пов'язані з нерівномірністю цифрового розвитку, обмеженістю ресурсів та повільними темпами впровадження інноваційних технологій у публічному управлінні, що зумовлює необхідність переходу від фрагментарних цифрових ініціатив до системного розвитку GovTech-партнерства та дозволяє поєднати управлінський потенціал держави з інноваційними можливостями бізнесу.

Таким чином, цифрова трансформація діалогу влади та бізнесу виступає важливим чинником модернізації публічного управління в умовах післявоєнного відновлення. Перехід від сервісної держави до GovTech-партнерства супроводжується зміною ролей суб'єктів публічного управління, розвитком платформних рішень і формуванням нових форматів взаємодії, заснованих на співпраці, довірі та спільному створенні публічної цінності; створює підґрунтя для формування більш ефективної, відкритої та інноваційно орієнтованої системи державного управління, здатної відповідати сучасним викликам соціально-економічного розвитку; сприяє розвитку використання штучного інтелекту, хмарних технологій, інтернет речей, цифрового програмування, е-проектування (Дія, Дія.City, Дія.Освіта) і моделювання технологічних процесів, е-документообігу та е-урядування (GovTech), адаптивних технологій 3D, математичного моделювання. GovTech-партнерства дозволяють інтегрувати державні цифрові системи з фінансовим (FinTech) та страховим (InsurTech) секторами, перетворюючи державу на активного учасника ринку цифрових активів та послуг; сприятимуть переходу від моделі «державного нагляду» до моделі «алгоритмічної довіри», де цифрові дані замінюють бюрократичне підтвердження. GovTech-партнерство – це якісно новий етап цифрової трансформації публічного управління.

Список використаних джерел

- Бондар Г. Цифрова трансформація уряду України, відкриті дані (open data) та електронні послуги. *Публічне управління та регіональний розвиток*, 2021. (11), 97–123. URL: <https://doi.org/10.34132/pard2021.11.05>
- Сорокіна Н., Філатов В. Цифровізація публічного управління в Україні: теоретичний аспект. *Аспекти публічного управління*. Том 13. № 1. 2025. DOI: <https://doi.org/10.15421/152509>

Цифрове врядування : монографія / О. В. Карпенко, Ж. З. Денисюк, В. В. Наместнік [та ін.]; за ред. О.В. Карпенка. Київ: ІДЕЯ ПРИНТ, 2020. 336 с. URL: https://elib.nakkkim.edu.ua/bitstream/handle/123456789/4638/Monografia_Tsyfrove_vryadyvannya_2020.pdf

Дзюндзюк Б.В., Жадан О.М. Цифрові трансформації в публічному управлінні як чинник модернізації системи публічної влади в Україні. *Журнал «Наукові інновації та передові технології»*. №8(36) 2024. URL: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-8\(36\)-74-84](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-8(36)-74-84).

Dunleavy, Patrick, and others, *Digital Era Governance: IT Corporations, the State, and e-Government* (Oxford, 2006; online edn, Oxford Academic, 3 Oct. 2011). URL: <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199296194.001.0001>

Dunleavy, Patrick, and others, 'New Public Management Is Dead – Long Live Digital-Era Government', *Digital Era Governance: IT Corporations, the State, and e-Government* (Oxford, 2006; online edn, Oxford Academic, 3 Oct. 2011). URL: <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199296194.003.0009>

Mazzucato M. *The Entrepreneurial State: Debunking Public vs. Private Sector Myths*. Penguin Books. 2018. URL: <https://www.penguin.co.uk/books/305469/the-entrepreneurial-state-by-mazzucato-mariana/9780141986104>;

Kattel R. *Dynamic capabilities of the public sector: Towards a new synthesis*. Working Paper 2022/07. UCL Institute for Innovation and Public Purpose. URL: [https://www.researchgate.net/publication/364591657_DP_0267_-_Dynamic_Capabilities_of_the_Public_Sector_Towards_a_New_Synthesis#:~:text=2021\),quite%20a%20rich%20discussion%20of](https://www.researchgate.net/publication/364591657_DP_0267_-_Dynamic_Capabilities_of_the_Public_Sector_Towards_a_New_Synthesis#:~:text=2021),quite%20a%20rich%20discussion%20of)

Про затвердження Положення про Державне агентство з питань електронного урядування України. Постанова Кабінету міністрів України від 1 жовтня 2014 р. № 492. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/492-2014-%D0%BF#Text>

Попов М., Комаровський В., Бондар А. Модель цифрової трансформації системи державного управління. *Теорія і практика державного управління*, 2021. 2 (73), С. 16-24. URL: <https://doi.org/10.34213/tp.21.02.02>

Cunyi Yang, Mingrui Gu, Khaldoon Albatar. Government in the digital age: Exploring the impact of digital transformation on governmental efficiency. *Technological Forecasting and Social Change*. Volume 208, November 2024, 123722. URL: <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2024.123722>

Ангел А. А. Сервісна політика держави як запорука стійкого розвитку. *Держава та регіони. Серія: Публічне управління і адміністрування*, 2023 р., № 3 (81). DOI <https://doi.org/10.32782/1813-3401.2023.3.14>

Євтушенко О. Цифровізація – інструмент модернізації публічного управління в Україні. *Публічне управління та регіональний розвиток*, 2024. (26), С. 1158–1176. URL: <https://doi.org/10.34132/pard2024.26.03>

Д'яченко К.С., Круглов В.В. Цифрова трансформація держави через державно-приватне партнерство: глобальні тенденції та перспективи e-government. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2025. №5(35). С. 346-367. URL: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-5\(35\)](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-5(35))

Воронкова В.Г., Андрукайтене Регіна, Нікітенко В.О. Публічне управління та адміністрування як напрям розвитку теорії складних систем у контексті викликів цифрового суспільства. *Державне управління та адміністрування в контексті цифрового суспільства: колективна монографія / Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного. Мелітополь, 2020. С.6-21. URL: <http://elar.tsatu.edu.ua/bitstream/123456789/13157/1/monograf-publ-upravl-6.07.20-1.pdf>*

Екосистема українських технологій для майбутніх суспільств. Digital State UA. URL: <https://digitalstate.gov.ua/>

Антонова Л., Мохова Ю. Удосконалення механізмів електронного урядування в Україні в умовах цифрових перетворень. *Публічне управління та регіональний розвиток*, (2022). (15), 10–29. URL: <https://doi.org/10.34132/pard2022.15.01>

Digital State UA – міжнародна платформа цифрових інновацій та GovTech від України. URL: <https://italy.mfa.gov.ua/news/digital-state-ua-mizhnarodna-platforma-cifrovih-innovacij-ta-govtech-vid-ukrayini>

Любохинець Л.С., Шпуляр Є.М. Цифрова трансформація національної економіки: сучасний стан та тренди майбутнього. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2019, № 4. DOI: 10.31891/2307-5740-2019-272-4-1-212-217

References

Bondar H. Tsyfrova transformatsiya uryadu Ukrayiny, vidkryti dani (open data) ta elektronni posluhy. *Publichne upravlinnya ta rehional'nyy rozvytok*, 2021. (11), 97–123. URL: <https://doi.org/10.34132/pard2021.11.05>

Sorokina N., Filatov V. Tsyfrovizatsiya publichnoho upravlinnya v Ukrayini: teoretychnyy aspekt. *Aspekty publichnoho upravlinnya*. Tom 13. № 1. 2025. DOI: <https://doi.org/10.15421/152509>

Tsyfrove vryadyvannya : monohrafiya / O. V. Karpenko, ZH. Z. Denysyuk, V. V. Namestnik [ta in.]; za. red. O.V. Karpenka. Kyiv: IDEYA PRYNT, 2020. 336 s. URL: https://elib.nakkkim.edu.ua/bitstream/handle/123456789/4638/Monografia_Tsyfrove_vryadyvannya_2020.pdf

Dzyundzyuk B.V., Zhadan O.M. Tsyfrovi transformatsiyi v publichnomu upravlinni yak chynnyk modernizatsiyi systemy publichnoyi vlady v Ukraini. Zhurnal «Naukovi innovatsiyi ta peredovi tekhnolohiyi». №8(36) 2024. URL: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-8\(36\)-74-84](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-8(36)-74-84).

Dunleavy, Patrick, and others, *Digital Era Governance: IT Corporations, the State, and e-Government* (Oxford, 2006; online edn, Oxford Academic, 3 Oct. 2011). URL: <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199296194.001.0001>

Dunleavy, Patrick, and others, 'New Public Management Is Dead – Long Live Digital-Era Government', *Digital Era Governance: IT Corporations, the State, and e-Government* (Oxford, 2006; online edn, Oxford Academic, 3 Oct. 2011). URL: <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199296194.003.0009>

Mazzucato M. *The Entrepreneurial State: Debunking Public vs. Private Sector Myths*. Penguin Books. 2018. URL: <https://www.penguin.co.uk/books/305469/the-entrepreneurial-state-by-mazzucato-mariana/9780141986104>;

Kattel R. Dynamic capabilities of the public sector: Towards a new synthesis. Working Paper 2022/07. UCL Institute for Innovation and Public Purpose. URL: [https://www.researchgate.net/publication/364591657_DP_0267_-_Dynamic_Capabilities_of_the_Public_Sector_Towards_a_New_Synthesis#:~:text=2021\),quite%20a%20rich%20discussion%20of](https://www.researchgate.net/publication/364591657_DP_0267_-_Dynamic_Capabilities_of_the_Public_Sector_Towards_a_New_Synthesis#:~:text=2021),quite%20a%20rich%20discussion%20of)

On approval of the Regulations on the State Agency for Electronic Governance of Ukraine. Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated October 1, 2014 No. 492. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/492-2014-%D0%BF#Text>

Popov M., Komarovskiy V., Bondar A. Model of digital transformation of the public administration system. Theory and practice of public administration, 2021. 2 (73), pp. 16-24. URL: <https://doi.org/10.34213/tp.21.02.02>

Cunyi Yang, Mingrui Gu, Khaldoon Albatar. Government in the digital age: Exploring the impact of digital transformation on governmental efficiency. *Technological Forecasting and Social Change*. Volume 208, November 2024, 123722. URL: <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2024.123722>

Angel A. A. Service policy of the state as a guarantee of sustainable development. State and regions. Series: Public administration and administration, 2023, No. 3 (81). DOI <https://doi.org/10.32782/1813-3401.2023.3.14>

Yevtushenko O. Digitalization – a tool for the modernization of public administration in Ukraine. Public administration and regional development, 2024. (26), pp. 1158–1176. URL: <https://doi.org/10.34132/pard2024.26.03>

D'yachenko K.S., Kruglov V.V. Digital transformation of the state through public-private partnership: global trends and prospects of e-government. *Current issues in modern science*. 2025. №5(35). P. 346-367. URL: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-5\(35\)](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-5(35))

Voronkova V.G., Andryukaytene Regina, Nikitenko V.O. Public management and administration as a direction of development of the theory of complex systems in the context of the challenges of the digital society. Public management and administration in the context of the digital society: collective monograph / Tavrichesky State Agrotechnological University named after Dmitry Motorny. Melitopol, 2020. P.6-21. URL: <http://elar.tsatu.edu.ua/bitstream/123456789/13157/1/monograf-publ-upravl-6.07.20-1.pdf>

Ecosystem of Ukrainian technologies for future societies. Digital State UA. URL: <https://digitalstate.gov.ua/>

Antonova L., Mokhova Y. Improving e-government mechanisms in Ukraine in the context of digital transformations. Public administration and regional development, (2022). (15), 10–29. URL: <https://doi.org/10.34132/pard2022.15.01>

Digital State UA – an international platform for digital innovations and GovTech from Ukraine. URL: <https://italy.mfa.gov.ua/news/digital-state-ua-mizhnarodna-platforma-cifrovih-innovacij-ta-govtech-vid-ukrayini>

Lyubokhinets L.S., Shpulyar E.M. Digital transformation of the national economy: current state and future trends. *Bulletin of Khmelnytskyi National University*. 2019, No. 4. DOI: 10.31891/2307-5740-2019-272-4-1-212-217

MARINA, AZHAZHA – Doctor of Science in Public Administration,

Professor of the Department of Management and Administration, Y. M. Potebnya Engineering Education and Scientific Institute of Zaporizhzhia National University (Zaporizhzhia, Ukraine)

E-mail: azazmarina17@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3549-7718>

VALENTYNA, VORONKOVA – Doctor of Philosophy (D.Sc.), Professor,

Academician of the Academy of Higher Education of Ukraine, Head of the Department of Management and Administration, Y. M. Potebnya Engineering Education and Scientific Institute, Zaporizhzhia National University (Zaporizhzhia, Ukraine)

E-mail: valentinavoronkova236@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0719-1546>

OLEXANDER, FURSIN – Candidate of Science in Public Administration,
Associate Professor, Assistant Professor of the Department of Management and administration,
Y. M. Potebnya Engineering Education and Scientific Institute,
Zaporizhzhia National University (Zaporizhzhia, Ukraine)
E-mail: fursin@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4457-0350>

OLGA, VENGER – Candidate of Political Sciences,
Associate Professor of the Department of Management of Organizations
and Project Management, Y. M. Potebnya Engineering Education and Scientific Institute,
Zaporizhzhia National University (Zaporizhzhia, Ukraine)
E-mail: vengerolya14@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3758-7891>

VOLODYMYR, BIROV – Master's student in the specialty
"Public Management and Administration", Y. M. Potebnya Engineering Education
and Scientific Institute, Zaporizhzhia National University (Zaporizhzhia, Ukraine)
E-mail: Birovvolodymyr@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-9503-6430>

DIGITAL TRANSFORMATION OF THE DIALOGUE OF GOVERNMENT AND BUSINESS: FROM SERVICE STATE TO GOVTECH PARTNERSHIP

Abstract

The article considers the digitalization of public administration as a systemic transformation process that changes the logic of the functioning of the state, the mechanisms for making management decisions, and the forms of interaction with key stakeholders, including business. It is substantiated that one of the priority tasks of digital transformation is to increase the efficiency of state activities and form a constructive digital dialogue between government and business. It is proven that the introduction of digital and information and communication technologies creates the prerequisites for the high-quality performance of management functions, the development of innovative approaches to solving socially significant problems, and the transformation of models of interaction between the state, business, and civil society. It is established that the intensive development of digital services forms the basis for the transition from a service-oriented model of public administration to a GovTech partnership, within which business is involved in the joint development of digital management solutions. Scientific approaches to the digitalization of public administration and their impact on the transformation of government-business interaction are analyzed, which made it possible to identify the key results of this process: reducing transaction costs, increasing transparency and trust, developing mechanisms for co-creation of digital solutions, as well as institutional adaptation of the state to the conditions of the digital economy. The content and relationship of the concepts of "service state", "digital state" and "GovTech partnership", which are in a relationship of evolutionary continuity and reflect the transition from traditional to partnership forms of public administration, are revealed. It is concluded that the digital transformation of the dialogue between government and business consists in the transition from one-way service communication to an institutionalized digital partnership focused on the joint creation of public value. Thus, the digital transformation of the dialogue between government and business is implemented through a combination of institutional and managerial mechanisms aimed at platformization of interaction, regulatory adaptation, co-creation and change of managerial roles. As a result, there is a transition from a service model of communication to a GovTech partnership, within which digital technologies become not only a tool for providing services, but the basis for a sustainable strategic dialogue between the state and business.

Key words: service state, digital state, GovTech partnership, digital platforms, electronic services, SMART regulation, digital dialogue between government and business, transparency and accountability of government, customer orientation.

© The Authors(s) 2025
This is an open access article under
The Creative Commons CC BY license

Received date 12.10.2025
Accepted date 10. 11.2025
Published date 12.12.2025

How to cite: Ажажа, Марина, Воронкова, Валентина, Фурсін, Олександр, Венгер, Ольга, Біров, Володимир. Цифрова трансформація діалогу влади та бізнесу: від сервісної держави до GovTech-партнерства. HUMANITIES STUDIES: Collection of Scientific Papers / Ed. V. Voronkova. Zaporizhzhia: Publishing house «Helvetica», 2025. 25(102). P. 204–214.
doi: <https://doi.org/10.32782/hst-2025-25-102-22>